

Sygn. akt: III U 852/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2014r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. do SO Monika Obrębska
Protokolant:	sekretarz sądowy Przemysław Dudziński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 listopada 2014r. w O.

sprawy z odwołania W. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową

na skutek odwołania W. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 27.03.2013r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 marca 2013 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił W. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Decyzję powyższą W. G. zaskarżyła w całości, wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty w związku z chorobą zawodową. W uzasadnieniu odwołania podniosła, że w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji ZUS nie uzasadnił, dlaczego odmawia jej prawa do wnioskowanego świadczenia.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniósł o oddalenie odwołania wskazując, że Komisja Lekarska ZUS ustaliła, że odwołująca jest całkowicie niezdolna do pracy, jednakże niezdolność ta nie pozostaje w związku z chorobą zawodową.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 grudnia 2012r. W. G. wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Orzeczeniem z dnia 30 stycznia 2013r. Lekarz Orzecznik ZUS

ustalił, że odwołująca jest całkowicie niezdolna do pracy do 31 stycznia 2015r., jednakże niezdolność ta nie pozostaje w związku z chorobą zawodową. W dniu 11 lutego 2013r. W. G. zgłosiła sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS. Komisja Lekarska ZUS w W. orzeczeniem z dnia 18 marca 2013r. również orzekła, że ubezpieczona jest całkowicie niezdolna do pracy okresowo do 31 stycznia 2015r., lecz niezdolność ta nie pozostaje w związku z chorobą zawodową. Wobec powyższego w dniu 27 marca 2013r. organ rentowy wydał decyzję odmawiającą W. G. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Decyzją z dnia 04.06.2013r. ZUS przyznał natomiast odwołującej prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce zważył, co następuje:

Odwołanie wniesione przez W. G. jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jednolity - Dz. U. z 2009r., nr 167, poz. 1322 ze zm.) ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy.

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity - Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.), który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W świetle cytowanych wyżej przepisów zasadniczą kwestią wymagającą rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie, od której zależała skuteczność odwołania W. G., było ustalenie czy jest ona osobą niezdolną do pracy i czy niezdolność ta pozostaje w związku z chorobą zawodową.

Na tę okoliczność Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu laryngologii i medycyny pracy. Po przeprowadzeniu wywiadu z W. G., jej zbadaniu oraz po analizie dokumentacji medycznej biegli rozpoznali u odwołującej: raka jajnika po leczeniu operacyjnym w roku 2009 z progresją choroby w trakcie chemioterapii i orzekli, że stwierdzone schorzenia stanowią podstawę do orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy na 2 lata od 3 września 2012r. bez związku z chorobą zawodową. W uzasadnieniu opinii biegli stwierdzili, że stan zdrowia odwołującej stanowi podstawę do orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy, jednakże nie ma to związku z chorobą zawodową. Stan laryngologiczny badanej nie upoważnia, zdaniem biegłych do uznania choroby zawodowej (vide opinia k. 28-29 a. s.).

W. G. złożyła pisemne zastrzeżenia do wskazanej opinii podnosząc, że choroba zawodowa została orzeczona przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w M. decyzją z dnia 30.11.2012r. W takiej sytuacji biegły winien ocenić czy ta choroba umożliwia pracę zawodowa czy też nie. Odwołująca wskazała, że w jej ocenie do wydania opinii winien być powołany biegły foniatra, a więc specjalista od emisji głosu (vide zastrzeżenia do opinii, k. 35-35v a. s.).

Biorąc pod uwagę powyższe zastrzeżenia, Sąd uznał za zasadne dopuszczenie dowodu z opinii innego zespołu biegłych lekarzy z zakresu laryngologii - foniatrii i medycyny pracy. W wydanej opinii, po przeprowadzeniu wywiadu z odwołującą, zbadaniu jej oraz po analizie przedstawionej dokumentacji medycznej, biegli rozpoznali u W. G. guzki głosowe twarde w wywiadzie, przewlekłe zapalenie gardła i krtani oraz chorobę nowotworową i orzekli, iż nie stwierdzają u odwołującej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. W uzasadnieniu opinii wskazali, że zmiany patologiczne narządu głosu pod postacią guzków głosowych twardych rozpoznano u odwołującej w 2012r. jako chorobę zawodową narządu głosu. Biegli podkreślili jednak, że zmiany chorobowe narządu głosu odwołującej nie były całkowicie utrwalone i pod wpływem dłuższego odpoczynku głosowego (nie pracuje od 2012r.) nastąpiła poprawa, zaobserwowano cechy ustępowania zmian chorobowych w krtani. Biegli podkreślili, że rozpoznanie choroby zawodowej nie jest równoznaczne z orzeczeniem niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Niezdolność do pracy zależy od stopnia nasilenia zmian chorobowych, powodujących dysfunkcję narządu głosu. Schorzenia innych

narządów nie mają związku przyczynowego z chorobą zawodową. Zdaniem biegłych aktualnie stopień nasilenia zmian chorobowych narządu głosu nie powoduje niezdolności do pracy zarobkowej w związku z chorobą zawodową (opinia, k. 64-66 a. s.).

Do powyższej opinii zastrzeżenia złożyła ponownie W. G., wnosząc o zobowiązanie biegłych do wyjaśnienia, na jakiej podstawie biegli stwierdzili, że nastąpiła poprawa i obserwuje się cechy ustępowania zmian chorobowych w krtani, jeżeli badanie nie zawierało badań stroboskopowych oraz badania przed i po obciążeniu. Pełnomocnik W. G. – jej mąż R. G. na rozprawie w dniu 03.04.2014r. dodał, że jego zdaniem opinia zawiera wiele nieścisłości. Wskazał, że żona wbrew temu, co piszą biegli przedstawiła badania stroboskopowe i są one w aktach. Całość dokumentacji, została złożona w ZUS. Pełnomocnik wskazał, że oba badania stroboskopowe wykazują guzki. Podkreślił, że nie wie na jakiej podstawie biegła stwierdziła poprawę narządu głosu, skoro można to stwierdzić tylko na podstawie badań stroboskopowych.

Biorąc pod uwagę treść zastrzeżeń odwołującej i jej pełnomocnika Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej biegłych sądowych z zakresu medycyny pracy D. M. oraz z zakresu otolaryngologii i foniatrii A. S., których zobowiązał do ustosunkowania się do powyższych zastrzeżeń.

W opinii uzupełniającej biegłe sądowe wyjaśniły, że guzki głosowe są dobrze widoczne w badaniu wziernikowym krtani i na podstawie badania foniatrycznego można rozpoznać guzki **głosowe jako chorobę zawodową**, co miało miejsce u odwołującej, jak i ocenić proces ustępowania tych zmian chorobowych. Dodały, że w czasie badania przez biegłych sądowych nie ma możliwości korzystania z wysoce specjalistycznego sprzętu, jakim jest wideo stroboskop lub stroboskop i nie ma możliwości wykonania badania stroboskopowego i próby obciążenia głosu, która u odwołującej, jak wynika z dokumentacji nie była dotychczas wykonywana, gdyż próba obciążenia głosu w przypadku guzków głosowych nie jest badaniem rozstrzygającym rozpoznanie. Biegłe podniosły, że wydając opinię opierały się na własnym badaniu odwołującej i na dokumentacji medycznej znajdującej się w aktach sprawy. Ponadto biegłe wyjaśniły, że w aktach ZUS znajduje się orzeczenie lekarskie nr 27/12 wydane przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w M. z dnia 09.11.2012r., w którym znajduje się wynik tylko badania foniatrycznego, stwierdzającego guzki głosowe twarde. Nie ma natomiast żadnej informacji, że odwołująca się miała wykonane badanie stroboskopowe krtani. Na podstawie powyższego badania foniatrycznego Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w M. orzekł u odwołującej się chorobę zawodową - decyzją Nr (...) z dnia 30.11.2012r. Biegłe podniosły, że badały odwołującą w styczniu 2014r i w przeprowadzonym badaniu foniatrycznym stwierdziły cechy ustępowania guzków głosowych, co mogło nastąpić pod wpływem dłuższego odpoczynku głosowego i braku narażenia na wysiłek głosowy odwołującej. Biegłe w czasie badania foniatrycznego stwierdziły nieco pogrubiałe w części środkowej fałdy głosowe, wskazując, że może to świadczyć o wcześniejszym istnieniu guzków głosowych na fałdach głosowych. Biegłe sądowe przyznały, że w opinii wystąpiła omyłka pisarska, że odwołująca się była operowana w 2013r, odwołująca się była operowana w 2009r, ale ta omyłka dotycząca innego schorzenia niż narząd głosu, nie miała i nie ma związku z chorobą zawodową i nie ma wpływu na stanowisko biegłych sądowych. W ocenie biegłych sądowych aktualnie stopień nasilenia zmian chorobowych narządu głosu odwołującej się nie powoduje niezdolności do pracy zarobkowej w związku z chorobą zawodową. Biegłe sądowe dodały, że wydały opinię uzupełniającą w oparciu o swoją najlepszą wiedzę i obiektywizm, zgodnie ze swoim sumieniem oraz w oparciu o zasady orzecznictwa lekarskiego.

Również do tej opinii W. G. złożyła pisemne zastrzeżenia podnosząc, że opinia ta została wydana z naruszeniem prawdy obiektywnej i nie dochowania podstawowych zasad i wiedzy lekarskiej w celu zbadania wpływu choroby na dalszą pracę, stąd powinna być pominięta jako dowód w sprawie. Zdaniem odwołującej, wbrew stanowisku biegłych, w czasie badania wziernikowego nie można stwierdzić istnienia guzków głosowych. Odwołująca podniosła, że opinia biegłych całkowicie pomija długotrwałe istnienie guzków głosowych i długotrwałe leczenie oraz badania znajdujące się w materiale dowodowym. Do pisemnych zastrzeżenia odwołująca załączyła dodatkową dokumentację medyczną.

W związku z powyższymi zastrzeżeniami i faktem przedłożenia dodatkowej dokumentacji medycznej Sąd dopuścił dowód z drugiej opinii uzupełniającej biegłych sądowych z zakresu medycyny pracy D. M. oraz z zakresu otolaryngologii i foniatrii A. S., zobowiązując ich do ustosunkowania się do przedłożonej dokumentacji medycznej.

W drugiej opinii uzupełniającej, biegłe sądowe podtrzymały w pełni dotychczas wydane w sprawie opinie. Podkreśliły, że wydały opinię nie bacząc na sympatię lub antypatię do odwołującej i kierowały się tylko i wyłącznie merytoryczną oceną zebranej dokumentacji medycznej i w oparciu przeprowadzone badanie przedmiotowe odwołującej się. Biegłe powtórzyły, guzki głosowe są dobrze widoczne w badaniu wziernikowym krtani i można je rozpoznać bez badania wideo stroboskopowego. Biegłe powtórzyły też, że oceniały stan narządu głosu odwołującej w 2014r i w przeprowadzonym badaniu foniatrycznym stwierdziły cechy ustępowania guzków głosowych. Wskazały, że przedstawienie przez odwołującą badań video stroboskopowych z poprzednich lat jest całkowicie bezzasadne, ponieważ te badania oceniały narząd głosu odwołującej przed kilkoma laty, przy czym biegłe nie kwestionowały wcześniejszego istnienia u odwołującej guzków głosowych twardych. Biegłe podkreśliły, że ich rolą była ocena, czy stopień nasilenia zmian chorobowych w obrębie krtani powoduje aktualnie niezdolność do pracy zarobkowej w związku z chorobą zawodową u odwołującej. Wskazując na powyższe biegłe podały, że analiza przedstawionej dokumentacji medycznej, zebrany wywiad oraz przeprowadzone przez biegłe sądowe badania pozwalają stwierdzić, że odwołująca się nie utraciła zdolności do pracy zarobkowej, w związku z chorobą zawodową. Zmiany chorobowe stwierdzone w badaniach przez biegłych sądowych wykazują, że stopień nasilenia zmian chorobowych narządu głosu odwołującej się aktualnie nie jest duży i nie powoduje dysfunkcji w stopniu, który powodowałby niezdolność do pracy zarobkowej w związku z chorobą zawodową.

Również do tej opinii pełnomocnik odwołującej złożył zastrzeżenia, powtarzając zasadniczo argumentację prezentowaną w poprzednich zastrzeżeniach.

Pomimo powyższego stanowiska odwołującej i jej pełnomocnika, w ocenie Sądu Okręgowego należało w pełni podzielić szczegółowe wywody i wnioski trzech opinii biegłego specjalisty otolaryngologii i foniatrii A. S. i biegłego z zakresu medycyny pracy D. M.. Wnioski zawarte w opinii zasadniczej i dwóch opiniach uzupełniających zostały przez biegłych sformułowane po przeprowadzeniu wywiadu, badaniu odwołującej i dogłębnej analizie dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach rentowych w związku z występującymi u odwołującej schorzeniami. Wydane przez biegłych opinie poparte zostały logiczną argumentacją. Biegli jednoznacznie wskazali, że występujące u W. G. schorzenia, w ich aktualnym stopniu i nasileniu nie uzasadniają przyjęcia nawet częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Biegłe w pełni słusznie podkreśliły, że samo rozpoznanie choroby zawodowej nie jest równoznaczne z przyjęciem niezdolności do pracy w związku z tą chorobą. Biegli słusznie też zwrócili uwagę, że przedłożone przez odwołującą badania stroboskopowe z poprzednich lat, do których stale nawiązywała odwołująca, dotyczyły stanu narządu głosu odwołującej w poprzednich lat, stąd nie mogły mieć one priorytetowego znaczenia dla oceny aktualnego stanu narządu głosu odwołującej, w kontekście jej niezdolności do pracy. Wskazać też należy, że również pierwsza opinia biegłych w przedmiotowej sprawie, jakkolwiek bardziej lakoniczna niż te ostatnie omówione wyżej, wskazywała jednoznacznie na brak podstaw do przyjęcia niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. W takim stanie rzeczy twierdzenia odwołującej w przedmiocie jej niezdolności do pracy, Sąd uznał jako wyraz jedynie subiektywnego przekonania odwołującej, nie znajdującego odzwierciedlenia w obiektywnych i miarodajnych zdaniem Sądu opiniach biegłych w tym zakresie.

Dlatego też, mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności, Sąd Okręgowy uznał, że W. G. nie przysługuje prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. W związku z tym, działając na zasadzie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd oddalił odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. z dnia 27.03.2013r., gdyż jest ona zasadna i odpowiada prawu.